

באדיבות הסופר והמשורר יורם טהרלב – ט אדר ב' תשס"ח 16/3/08

Courtesy of Israeli Poet Yoram Taharlev - Purim Comic Story about
Queen Esther & Her Contribution to The Creation of The State of Israel.

Published in ISRAEL MUSIC HISTORY at: <http://www.4law.co.il/shosh1.html>

וּשְׁתִי לֹא תִכְרַע וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה

איך הגיעה אסתר בת אחי מרדכי
להיות המלכה של פרס ומדי
ובמקום הנכון ובשעה הנכונה
תרמה את תומתה להקמת המדינה

מאת יורם טהרלב

www.taharlev.com

ויהי בימי אחשורוש, הוא אחשורוש המולך מהודו ועד כוש, שבע ועשרים ומאה מדינה.
בימים ההם, כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה. בשנת שלוש
למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי, הפרתמים ושרי המדינות לפניו.
מגילת אסתר א'

וכטוב ליבם ביין
והצחוק עד לב שמים
המזון כל לב פותח
בטוב טעם וטוב ריח
ושרי המדינות
אז העירו למארח:
כה נפלא אתה טורח
כה נפלא מה שקורה אך
די אכלנו די שתינו
די שפחות יפות ראינו
וטעמנו וניסינו
ועשינו מה רצינו
והיכרנו את הפרסים
גם המליאנים גם הערסים
פה ושם לקחנו שאכטה
אך דבר אחד שכחת:
להראות את האשה
היפה אשר הבטחת!

ויאמר להם המלך: בוודאי ובוודאי
אלופי וידידי
בני פרס ובני מדי
לכלימתי ולבושתי
איך שכחתי את אשתי!
את ושתי שלי, ושתי!

ויפקוד על סריסו
שמו נובולס (בעברית הוא בלאַשד):
רוץ מהר והביאנה בפקודת השח!
ויודע אתה מה?
הביאנה עירומה!
שיראו כל ידידי
את חסדו של אל שדי
ויבינו מתארחי
בשביל מה אנוכי חי
ויוודו כי יש לי טעם
גם מתחת למדי.

ויאמר לכל אורחיו
נא הרימו כוס תירוש
לחיי אחשוורוש
כי אתם עומדים לחזות
ביפה בבנות אנוש
תוך דקה אחת או שתיים. מקסימום שלוש!

הסריס אל המלכה בא שפוף ומתחטא
ובקושי התבטא.
ויאמר: ציווה המלך
כי תבואי למשתה.
ותצחק ושתי בקול:
בחייך! אני מתה!
הוא נזכר גם בי לפתע
מה קרה לו, מה הקטע?
חצי שנה הם חוגגים
מתענגים בתענוגים
ברבורים ושלו ודגים
מזמינים כל מטעמים
ויינות מבושמים
ועכשיו מחמל לבי
פתע הוא נזכר גם בי!
לך אמור לו: לא נראָה לי,
לא מתאים לי ולא בא לי!

הסריס את חמתה וקצפה לאט הרגיע
עד אשר היא נעתרה ואמרה: נו, טוב, אגיע!
אך לרגע אתבושש
כי עלי להתאפר ועלי להתלבש.

ויאמר לה הסריס
וליבו כבר השתפן לו
וכולו רעוד רעד
ושקשקו לו
(מה שאין לו):

לא ולא הוד מלכותך
אל תטריחי את עצמך

לא צריך להתלבש...
כי מלכי הרם ציווה
שתבואי עירומה, כמו שצאת, בלבוש חווה.

ותקצוף ושתי בזעם: הוא ירד מהפסים?
עירומה אני אופיע בפני כל האפסים?
עירומה אני אופיע
שיוכלו אורחי הכתר
להציץ לי על הגוף
ממרחק של סנטימטר?
ותהיה להם שמחה
בין הפופיק לקטטר?

לך אמור: לא מתחשק לי!
ואם על המלך טוב
שינשק לי!

ויבוא אז הסריס אל המלך במסיבו
ויאמר בחיל ורעד: מסרבת היא לבוא.
- מסרבת! הכוכבת?
לפקודה של בעלה?
זהו! זה הסוף שלה!
היא תעוף כמו פורפרה
המטומטמת החולירע
הנה פקודתי אליך:
רוץ כחץ, אמור לפרחה
כי יותר אינה מלכה
לא של הודו, לא של כוש
היא מוֹדַחַת הפוסטמה
בלי היסוס ובלי דילמה
שתלך לה, הבהמה,
ותוסיף גם:
כוש אמ-אמה!

כך נכשל אז ניסיונה
וסולקה ממכונה
פמיניסטית ראשונה.
במקומה עלתה אסתר, בת עמנו הנבונה
שהיתה שם במקום ובשעה הנכונה
ולמען בני עמה נתנה למלך עת דודים
והיא מגש הכסף שעליו לנו ניתנה מדינת היהודים.

תמצאו חומרים נוספים בכתובת

www.taharlev.com